

- 4) Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu takiemu jak zawarte w art. 306 ust. 1 pkt 1 Nakazatelno-procesualen kodeks (kodeksu postępowania karnego) Republiki Bułgarii, w którym umożliwiono orzeczenie przypadku na rzecz państwa kwoty środków pieniężnych, co do których podniesiono, że stanowią one własność innej osoby niż osoba, która popełniła przestępstwo – bez możliwości wstąpienia przez tę osobę trzecią do tego postępowania w charakterze strony i zapewnienia jej bezpośredniego dostępu do wymiaru sprawiedliwości[?]

Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 20 września 2019 r. w sprawie T-217/17, FVE Holýšov I s. r. o. i in./Komisja, wniesione w dniu 21 listopada 2019 r. przez FVE Holýšov I s. r. o. i in.

(Sprawa C-850/19 P)

(2020/C 68/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: FVE Holýšov I s. r. o., FVE Stríbro s. r. o., FVE Úsilné s. r. o., FVE Mozolov s. r. o., FVE Osečná s. r. o., Solarpark Rybníček s. r. o., FVE Kněžmost s. r. o., Hutira FVE - Omice a.s., Exit 90 SPV s.r.o., Onyx Energy s.r.o., Onyx Energy projekt II s.r.o., Photon SPV 1 s.r.o., Photon SPV 3 s.r.o., Photon SPV 4 s.r.o., Photon SPV 6 s.r.o., Photon SPV 8 s.r.o., Photon SPV 10 s.r.o., Photon SPV 11 s.r.o., Antaris GmbH, Michael Göde, NGL Business Europe Ltd, NIG NV, GIHG Ltd, Radiance Energy Holding Sàrl, ICW Europe Investments Ltd, Photovoltaik Knopf Betriebs-GmbH, Voltaic Network GmbH, WA Investments-Europa Nova Ltd (przedstawiciele: A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes, T. Herbold, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Czeska, Królestwo Hiszpanii, Republika Cypryjska, Republika Słowacka

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- uwzględnienie ich skargi na decyzję Komisji C(2016) 7827 final z dnia 28 listopada 2016 r. w sprawie pomocy państwa SA.40171 (2015/NN) dotyczącej wspierania produkcji energii ze źródeł odnawialnych, której streszczenie opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (1) lub, tytułem ewentualnym,
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy: (i) pojęcia „pomocy państwa” w prywatnie finansowanych programach pomocy dotyczących energii ze źródeł odnawialnych, (ii) wiarygodności decyzji pozwanej dla obywateli Unii, (iii) ochrony ich uzasadnionych oczekiwań przed zmianami dokonywanymi przez pozwaną oraz (iv) granic nadużywania przez pozwaną swoich uprawnień. Wnoszące odwołanie podnoszą osiem zarzutów.

Zarzut pierwszy: Stwierdzenie Sądu, że pismo pozwanej z lipca 2004 r. skierowane do właściwych organizacji przemysłowych nie stanowi wiążącej decyzji: a) błędnie interpretuje i narusza orzecznictwo Trybunału dotyczące kwestii tego, co stanowi decyzję; b) zostało dokonane z naruszeniem procedury w sposób niekorzystny dla wnoszących odwołanie.

Zarzut drugi: Wnoszące odwołanie podnosiły, że pozwana jest związana decyzją stwierdzającą brak pomocy, którą wydała w 2006 r. (zwaną dalej „decyzją z 2006 r.”). Stwierdzenie Sądu, że zarzut ten jest niedopuszczalny, ponieważ i) wnoszące odwołanie „nie wskazały dokładnie tej decyzji” oraz ii) zarzut ten został podniesiony dopiero w replice, narusza: a) wymogi orzecznictwa Trybunału w zakresie wskazywania decyzji; b) przepisy proceduralne.

Zarzut trzeci: Zaprzeczenie przez Sąd uzasadnionych oczekiwań po stronie wnoszących odwołanie w kwestii tego, że pozwana utrzyma decyzję z 2004 r., decyzję z 2006 r. oraz swoje postępowanie od 2004 r. do wydania zaskarżonej decyzji z 2016 r., jest bezprawne. Po pierwsze, Sąd nie wziął pod uwagę okoliczności sprawy, mimo że są one bezsporne oraz naruszył orzecznictwo Trybunału w zakresie wymogów dotyczących uzasadnionych oczekiwań. Po drugie, zaprzeczenie to zostało dokonane w oparciu o naruszenie procedury.

Zarzut czwarty: Stwierdzenie Sądu (w pkt 86–127), że pierwotny program wsparcia stanowi pomoc państwa, błędnie interpretuje pojęcie „pomocy państwa”. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału, pierwotny program wsparcia nie wiązał się z użyciem zasobów państwowych, co jest prawdą niezależnie od tego, czy wzrost cen energii w przypadku kosztów energii odnawialnej stanowił „opłatę”, czy też nie. Ponadto, nawet gdyby uznać istnienie „opłaty” za decydujące (quod non), stwierdzenie przez Sąd istnienia „opłaty” narusza prawo Unii i zostało dokonane w oparciu o naruszenie procedury.

Zarzut piąty: W ramach zarzutu czwartego wnoszące odwołanie podnosiły przed Sądem, że pozwana nałożyła nadmierne wymogi przy ocenie zgodności spornych środków z rynkiem wewnętrznym. Sąd (w pkt 130–136) oddalił ten zarzut, ponieważ uznał, że odpowiedni wymóg „mechanizmu kontroli” nie został „nałożony” przez pozwaną oraz że jest on zgodny z wytycznymi wspólnotowymi z 2008 r. w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska ⁽²⁾. Stanowi to naruszenie prawa Unii.

Zarzut szósty: W pierwszej części zarzutu piątego wnoszące odwołanie utrzymywały, że zaskarżona decyzja została oparta na błędnych ustaleniach faktycznych. W zarzucie siódmym wnoszące odwołanie utrzymywały, że zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o oczywisty błąd w ocenie. Sąd (w pkt 139 i 166) oddalił oba te zarzuty. Oddalenie to zostało dokonane w oparciu o naruszenie procedury w sposób niekorzystny dla wnoszących odwołanie. Po pierwsze, oddalenie przez Sąd pierwszej części zarzutu piątego nastąpiło bez badania jego treści z powodu błędnej interpretacji tego zarzutu przez Sąd. Sąd nie oddał również treści tego zarzutu w sposób przedstawiony w replice. Po drugie, Sąd oddalił zarzut siódmy nie oddając treści tego zarzutu w sposób przedstawiony w replice.

Zarzut siódmy: Wnoszące odwołanie utrzymują, że oddalenie przez Sąd drugiej części zarzutu piątego dotyczącego naruszenia przepisów proceduralnych przez pozwaną narusza prawo Unii.

Zarzut ósmy: Wnoszące odwołanie utrzymują, że oddalenie przez Sąd zarzutu szóstego, dotyczącego błędnego rozstrzygnięcia przez pozwaną kwestii wykraczających poza zakres przepisów prawa w dziedzinie pomocy państwa oraz naruszenia przez pozwaną art. 5 ust. 1 TUE, stanowi naruszenie prawa Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. 2017, C 69, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. 2008, C 82, s.1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 10 września 2019 r. w sprawie T-217/18, DK/ESDZ,
wniesione w dniu 19 listopada 2019 r. przez DK**

(Sprawa C-851/19 P)

(2020/C 68/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: DK (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych